

den samme Behandlingsmaade, som de tidligere Statsrevisionsberetninger have været Gjenstand for:

Det første Punkt paa Dagsordenen var:

Justitsministeren forelægger: „Forslag til Lov om Forhøielse af den ved Placat af 29de October 1824 § 3 bestemte Betaling for Hundetegn i Kjøbstæderne m. m.“; „Forslag til Lov om Anbringelse af Midler, tilhørende Lehn, Stamhuse, Fideicommisser eller offentlige Stiftelser, i Eiendomme, der sælges fra vedkommende Majorat eller Stiftelse“; og „Forslag til Lov om Eigsyn“.

Justitsministeren: Efter Hans Majestæts Kongens Befaling har jeg den Ære herved at forelægge for det høie Thing Forslag til Lov om Forhøielse af den ved Placat af 29de October 1824 § 3 bestemte Betaling for Hundetegn i Kjøbstæderne m. m. Det vil være i Thingets Grindring, at der tidligere har været forelagt Rigsdagen et Lovforslag om den samme Materie, men som derhos var mere omfattende, idet det tillige gik ud paa at indføre en Afgift for Hunde paa Landet. Om dette sidste Punkt var det ikke dengang muligt at tilvejebringe Enighed mellem Rigsdagens tvende Afdelinger. Regjeringen har, tildeels foranlediget dertil ved Andragender fra forskjellige Communer, troet, at der kunde være Grund til at søge at faae den Deel af det dengang forelagte Lovforslag, hvorom Alle vare enige, gennemført, den nemlig, som gik ud paa at forhøie Afgiften for Hunde i Kjøbstæderne og at indføre denne Afgift i de forskjellige Communer paa Landet, som navnlig i den senere Tid i de fleste Henseender ere blevne satte paa lige Fod med Kjøbstæderne, nemlig Frederiksberg Bydistrikt, Frederiksværk, Marstal, Løgstor, Nørresundby osv.

Endvidere har jeg den Ære at forelægge: Forslag til Lov om Anbringelse af Midler, tilhørende Lehn, Stamhuse, Fideicommisser eller offentlige Stiftelser, i Eiendomme, der sælges fra vedkommende Majorat eller Stiftelse. Anled-

ningen til dette Lovforslag er den efter forrige Samling udfomne Lov angaaende de Negler, der blive at følge ved Taxationen af Eiendomme, i hvilke der skal udlaaes Midler, som tilhøre Umyndige eller paa anden Maade staae under det Offentliges Tilsyn, og særlig den i den nævnte Lov indeholdte Bestemmelse, at Størrelsen af intet saadant Laan maa overstige Halvdelen af vedkommende Eiendoms Vurderingssum. Denne Bestemmelse har nemlig vist sig at træde hindrende iveien for Bortsalg af Fæstegods, navnlig fra Majorater og offentlige Stiftelser, idet Regjeringen har anseet sig forpligtet til at anvende Bestemmelsen saaledes, at den, naar der ikke har foreligget nogen i Henhold til den tidligere Lovgivning udstedt særlig Resolution, ikke har anseet sig bemyndiget til, overensstemmende med hvad der ellers er det Sædvanlige, at indrømme, at en vis Deel af Kjøbesummen, navnlig indtil Tredjedelen af samme, bliver indstaaende i den afhændede Eiendom, hvorved man haade undgaer at afholde Taxationsforretning, hvilket naturligtvis medfører endeel Beskøftninger, og opnaaer, at Kjøberen forud veed, hvor stor en Deel han kan beholde indstaaende i Eiendommen, hvilket han i modsat Tilfælde ikke kan være sikker paa.

Endelig har jeg den Ære at forelægge Forslag til Lov om Eigsyn. Dette Forslag var allerede indbragt her i Thinget i sammes forrige Samling, men naaede dengang ikke videre end til første Behandling og til Nedfættelse af et Udvalg angaaende samme. Lovforslaget har senere været gjort til Gjenstand for Forhandling med Sundhedscollegiet, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og andre i Sagen interesserede Autoriteter, og Følgen af disse Forhandlinger har været nogle mindre betydelige Ændringer i Forslaget, med Hensyn til hvis nærmere Begrundelse jeg skal tillade mig at henvise til de Udkastet vedføjede Motiver.

Formanden: Exemplarer af de saaledes forelagte tvende Lovforslag skulle blive umdeelte.

Man gik derefter til det næste Punkt paa Dagsordenen, som var: **Indenrigsmini-**